

MALUKU4MALUKU – POSITION PAPER 30 MEI 2022 BUITENLANDSE ZAKEN

Of wij kritiek hebben op de uitkomsten van het Meer Jaren Onderzoek 45-50 Nederlands-Indië mag duidelijk zijn. Het moest een breed en diepgaand onderzoek worden. Maar er is afgeweken van deze opdracht, vrijheid van academici wordt er ineens geroepen. KNIL Ambonezen waren een belangrijk legeronderdeel. Zij waren de frontmilitairen! Er werd over onze eerste generatie gesproken. Maar, wij als landelijke belangenbehartiger mochten niet deelnemen aan de zgn. Maatschappelijk Klankbord Groep. De Ambonezen hebben vanaf augustus 1945 tot de eerste aankomst van militairen uit Nederland interneringskampen beschermd. Hadden ze dit niet gedaan, dan waren er nog veel meer slachtoffers gevallen tijdens de bersiap. Een onderdeel dat niet goed belicht is in het onderzoek. Ook niet dat er honderden Ambonezen in deze periode zijn vermoord. Maar er is meer!

Deportatie van afgerond 4000 KNIL Ambonezen met hun gezinnen in 1951. Het feit dat er 350 kinderen en 150 jonge moeders van de KNIL- veteranen gedwongen achter moesten blijven. Met als gevolg verscheurde gezinnen, grove schendingen van mensenrechten. Deze beslissingen werden genomen in het jaar 1950. Heeft ook zijn nawerkingen gehad in de nasleep ook in Nederland. Maar in het jaar 2020 werd er niet meer gesproken over 45-50. Maar over 45-49! Terwijl het jaar 1950 voor ons als Molukse samenleving belangrijk is. Door het herschrijven van het deelonderzoek nasleep, zijn deze onderwerpen uit het programma verdwenen. De uitkomst van het onderzoek was erop gericht om de Nederlandse veteranen waaronder Ambonezen te bestempelen als oorlogsmisdadigers. De focus was daar zo opgesteld dat ze over het hoofd zagen dat de opheffing van de KNIL door koningin Juliana niet rechtsgeldig is. Want het voormalige staatshoofd heeft het Koninklijk Nederlands Indonesisch Leger ontbonden. U kunt geen Molukker vinden van onze eerste generatie die vertelt dat zij voor Indonesië hebben gevochten in die periode, het is Koninklijk Nederlands Indisch Leger voor ons volk. Ik refereer aan de uitgave in het Staatsblad onder NO K 309 van 21 juli 1950 door minister Struyken ondertekend. De naamsverandering van KNIL is wel terug te vinden in het jaar 1948, maar de KNIL Ambonezen zijn daar nooit van op de hoogte gesteld! Voor Molukkers is dit wel een zaak die uitgediept had moeten worden binnen het onderzoek. Hoe kunnen zulke gerenommeerde instituten dit over het hoofd zien. Wij, Molukkers vinden dit verwerpelijk en onacceptabel. Daarom nemen we de uitkomsten niet serieus! Wat geweldsexcessen betreft de Nederlandse veteranen vielen onder oorlogsrecht, of ze nu over de schreef waren gegaan in enkele gevallen of niet. Alles kon in de jaren zestig aan de kaak gesteld worden. Hun tegenstanders mochten alles doen. Zij hadden geen wetgeving of gekozen regering, of andere controlesystemen. Met als gevolg dat er veel burgers op gruwelijke wijze werden afgeslacht nadat de Britten zich terugtrokken. Vrouwen werden eerst verkracht daarna in stukken gesneden, maar dat gold ook voor kinderen. Mannen werden zwaar gemarteld daarna vermoord, en onthoofd en in hun mond werd hun geslachtsdeel gestopt. De periode waar wij over spreken was er een machtsvacuüm in Nederlands-Indië. Er wordt steeds gesproken over vrijheidsstrijders of nationalisten. Maar net zoals de ISIS waren er meerdere partijen pemuda's (jeugd die heulde met Japan), rampokkers (bendes), communisten en islamieten. En natuurlijk de nationalisten. Die ook elkaar bestreden om de macht, maar ook om rijkdom. De term dekolonisatie en Indonesië blijkt al een gekleurde tunnelvisie. Want Indonesië is volgens internationale verdragen pas ontstaan op 27 december 1949 dat is in Amsterdam bevestigd. Men moet tot die datum spreken over Nederlands-Indië. De term dekolonisatieoorlog gesteund door alle eilanden is ook verkeerd, rekening houden met het feit dat voormalig Nederlands-Indië bestaat uit 15000 eilanden waarvan er 3000 bewoond zijn. Maar drie eilanden – Java / Sumatra / Madura - stonden op 17 augustus 1945 achter de nationalisten, en wanneer men over dekolonisatie spreekt. Geldt dit ook voor de bevolkingsgroepen op bijvoorbeeld de eilanden Timor, de Molukken, en Papua Nieuw-Guinea? Er is op deze eilanden nooit dekolonisatie geweest. Alleen maar dictatuur na 1945. Het volk van Papua waar een genocide op wordt gepleegd al meer dan 20 jaar. Duizenden vermoord elk jaar. Maar daar mogen we niet over spreken, gezien ook het feit dat binnen deze rondetafelgesprekken de ambassadeur van Indonesië spreektijd kreeg. Maar dat moest een geheime inbreng zijn, waarom eigenlijk? Ik zie alles als een afleidingsmanoeuvre om de focus op onze veteranen te doen, veteranen moeten de zwarte piet toegespeeld krijgen. Wij als Maluku4Maluku zijn een netwerk van historici aan het bij elkaar brengen. Om een andere kant van de complexe geschiedenis in kaart te brengen.

